

SERRA D'OR

Edició especial a 1,99 €

La poètica de Montserrat Godiel.
Ramon Casas a París.
Felia Formosa, mirant enrere
sense nostàlgia.
Guinevart a Montserrat: viatge a Itaca.

La Universitat Nova Història, Sí

Autor: Ferran Mozas

Data de publicació: 09-05-2016

En Ferran Mozas defensa els fonaments i els continguts intel·lectuals de la Universitat Nova Història de Montblanc

[Carta publicada a la revista Serra d'Or d'abril del 2016]

El Sr. Antoni Carreras i Serra publicava, el passat mes de gener, una lletra en aquesta secció sobre la, segons ell autoanomenada, Universitat Nova Història que es va esdevenir a Montblanc; deixant de banda que quan algú anteposa el mot "autoanomenat/da" ja està prejutjant negativament (qualssevol organització, esdeveniment, o equip de futbol es posa a si mateix un nom, és a dir s'autoanomena, la qual cosa és el més corrent), les opinions del Sr. Carreras no deixen de ser molt poc informades:

Si creu que n'hi prou de llegir els treballs de Luís Ulloa per creure que Colom era català (treballs que en Jordi Bilbeny ha multiplicat amb escreix arribant a detalls que l'Ulloa no va poder aconseguir), n'hi hauria prou que el Sr. Carreras llegís els innombrables treballs publicats a la pàgina web de l'Institut Nova Història o en nombrosos llibres, documentals i pel·lícules, per veure que totes les afirmacions dels "historiadors més o menys aficionats" de l'INH són tan fiables o rigoroses com les de l'historiador peruà. És més, si es prenguéssim la molèstia de consultar tota aquesta documentació, podria comprovar que les tesis dels investigadors de l'Institut Nova Història estan fonamentades en multitud d'indícis, fonts, evidències o documentació que, en la gran majoria de casos, són molt superiors, de més qualitat i fiables, que les "veritats" absolutes de la història oficial que, en més casos del que seria desitjable, es basen en afirmacions retòriques, relats basats en versions orals que han anat distorsionant-se amb el temps, sense cap base científica, cròniques ideals escrites per personatges a sou del governant o rei de torn o, simplement, provinents de la censura d'estat.

Si alguna cosa han fet i fan els investigadors de l'INH és, justament, estudiar gramàtica històrica, però també comprovar que, durant segles, tota publicació editada als regnes hispànics havia de passar per la censura d'estat, per comprovar l'adequació a la realitat oficial, no contradir els fets que els poders consideraven autèntics i traduir, retocar o manipular

allò que no era convenient: o creu el sr. Carreras que durant els segles XV al XIX hi havia algun historiador, mereixedor de tal nom, que es guanyés la vida fent història? Només hi havia cronistes oficials.

Per això les batalles del Bruc i de Bailén, segons el relat que es fa a l'Arc de Triomf de París, són batalles guanyades pels francesos. I per això, la suposada partida de naixement de Cervantes, a Alcalà, és falsa. O podrà comprovar com, a banda del que afirmen els estudis de l'INH, a la Wikipèdia l'escut d'Hernan Cortés conté, sorpresivament, l'emblema dels comtes del Pallars i Ribagorça i les quatre barres catalanes, i això que era, segons la història oficial, d'Extremadura...

Ignorants i provincians són aquells que, davant de determinades veritats oficials, prefereixen acceptar-les com a bones, sense qüestionar-les ni plantejar-se els molts dubtes raonables que es poden presentar.

Ferran Mozas